

רחל מרחלת על כל העולם

15 שנה עם בעל סדיסט

בבית-הדין הרבני — אני לא מוכנה אפילו לרמוז לכם באיזה איזור בארץ — מתברר כיום אחד ממשפטי הגירור שין הסנסציוניים ביותר של השנה: האשה שהגישה את בקשת הגירור שין טוענת שבעלה הוא סדיסט המענה אותה כבר שנים בשוטים ועקרבים. ממש, לא סתם.

ואם רק הייתם יודעים מי הזוג. אין קורא עיתונים שלא מכיר את שמם. הבעל הוא תעשיין ידוע ועשיר, וכלפי חוץ — כזה יהודי יקר: עדין נפש, מתחשב, שולח פרחים לכל התונה וי יום-הולדת, שקט, חברותי.

ואיזה נישואין מאושרים שיש להם, מהללים אותם כל השנים (הם נשואים כבר 15 שנה) כל מכריהם. אחד הזוגות המעטים שידוע לכולם שאינם בוגדים איש ברעותו. בקיצור — זוג אידיאלי יותר לא מוצאים.

עד שכן מוצאים: בבקשת הגירושין הביאה האשה כמה דוגמאות לחיי הנישואין המאושרים שלה.

אחרי ששלושת ילדיהם גדלו, היא חלה עובדת במשרדו של בעלה. לעיתים היה הבעל מבקש ממנה איזה מיסמך, והיא לא היתה מוצאת אותו. "לכי מיד הביתה!" הוא היה מצווה. בשש בערב הוא היה מגיע גם כן. "למה לא מצאת מה שביקשתי?" היה מכריז. "מגיע לך עונש. היכנסי לחדר השינה." כל תחנוניה לא היו עוזרים. הוא היה משכיב אותה על המיטה, מסיר את חגורת מיכסיו, ומצליף בה עד זוב דם. בשבע היו הילדים מגיעים הביתה מהפנימייה שבה הם לומדים. האשה היתה מוחה את עיניה, מכינה להם אוכל, ומשכיבה אותם לישון.

עונשים אחרים: הוא היה מעמיד אותה למשך שעות בפינה, או שהיה אוסר עליה לישון בלילה, ופנינים דורמות.

האשה גם הביאה בפני הרבנים פס"ד כולו ידוע, שהעיד שאכן הבעל היה אצלו בטיפול, אך הפסיק באמצע.

ולמה היא סבלה בשקט 15 שנה, ורק עכשיו התעוררה, שאלו הרבנים? מפני שהיא לא רצתה לגרום להוריה סבל, סיפרה האשה, ולגלות להם מה הולך.

רק עכשיו, משנפטרו, הירשתה לעצמה את התענוג להשתחרר מאלוף-נעוריה.

כל השמחה התחילה מזה שדויד לנגר חטף כאב-שיניים. בעצם היא התחילה עוד לפני זה. ערב סיטתו לישראל, בילה לנגר בלאס-וואגס והפסיד שם שבעת אלפים דולר. אמנם

סובל, יותר מפרחד מאשר מכאב, כשמי מופיעה מעליו אם לא היא. היא אינה אלא האסיסטנטית החדשה של הדוקטור. אחרי מבט ראשון שוכח לנגר מהכאבים, מהצרות, מהפרחד — אפרי

אהבה על כורסת הדוקטור

לוא מהפרחד להתאהב. הוא מתאהב — אהבת-אינסטנט. הוא מגלה שיש לה עיניים ירוקות, וחיך של מלאך — אבל או בכל צבע אחר. מאוחר יותר הוא גם מגלה שקוראים

הוא חסיד גדול של האימרה "פעם למעלה, פעם למטה", ומשום כך לא לקח את הדוקטור יותר ללב, אבל כאב-שיניים הוא משום כך, מיד כשהגיע ארצה, הוא

נית עבורה, שאיזה מיסטר לנגר מקליפורניה שנה שנה לה כרטיס-סיסה לארצות הברית, ושתואיל לבוא לקבל אותה. רק מה? הפקידה שרשמה את ההודעה שכהה לרשום לאן צריך לפנות לקבל את

דויד לנגר

נחמה ריבנבך

הכרטיס. נחמה חשבה שהיא מתוכננת. תפיסה יאוש יושב אל ספסל. רק שכמו בכל סיפורי סינדרלה, גם כאן היה הפייאנד. הכרטיס המיוחל התגלה באל-על, ונחמה יוצאת לדרך. וזה, כמוכח, לא סוף הסיפור, אלא רק ההתחלה. המשך יבוא, ועוד איך.

לה נחמה ריבנבך, שהיא רמת-גנית, ושהיא בת 21. האהבה פורחת. כל יום בבריכה ב-הילטון, כל ערב ארוחה בקסבה וריקודים בטיפאני. בשביל הישראלי מהוליוודי כל זה חנוטריש. בשביל הצעירה השקטה והנחבאת אל הכלים, החוששת לעבור לבדה בדיונגוף — למרות שהיא ג'ודיאסיטית

ניגש לרופא-השיניים שלו. דויד לנגר הוא צעיר ישראלי שיושב כבר למעלה משש שנים בקליפורניה ועושה שם כל מיני עסקים — אבל לרופא-שיניים הוא הולך בארץ. זו לא בעייה בשבילו, כי הוא מגיע לארץ לכל הפחות שלוש פעמים ב-שנה מינימים. הוא יושב-שוכב על הכיסא ו-

הירהורים במסיבת הגששים

ריקי גל

איך, איך איך, משתנים הזמנים, מתחלפות העונות. השבוע, במסיבת הפרידה שנערכה ביום ראשון בביתם של אסי ואהרונה דייץ לרגל נסיעתם של הגששים לחו"ל, לא יכולתי שלא לערוך השחאה קטנה ומעוררת אנוחות: בנסיעתם הקודמת לחו"ל נסעו הגששים עם נשותיהם — רינה גנור, אורנה ועטרה. מאז זרמו מים רבים ושלושת הזוגות נפרדו. רינה נישאה באנגליה, אורנה עובדת בעריכת סרטים, ועטרה מלמדת את ילדיהם של חיים טופול וגליה טופול ב-חוץ-לארץ. ובמסיבה הופיעו פזרי עם ריקי גל — (אגב, למרות כל הסיפורים על נישואין קרובים, אני מרשה לעצמי להביע פיקפוק עד כמה הם קרובים) — גברי עם צעירה בשם רפנה, ושתיקה בדה. ומלבד זה הכל היה בסדר.

הגששים